

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 148/09-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. mája 2009 predbežne prerokoval sťažnosť F. H., N., zastúpeného advokátom JUDr. O. M., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod p. zn. 2 T 108/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť F. H. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. decembra 2008 doručená sťažnosť F. H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 108/2008.

Sťažovateľ bol obžalovaný pre trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 2 T 108/2008. Následne bol sťažovateľ uznesením okresného súdu sp. zn. 0 Tp 67/08 z 31. marca 2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Tpo 30/08 z 15. apríla 2008 počnúc 28. marcom 2008 vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“).

Sťažovateľ žiadal o prepustenie z väzby žiadosťou z 13. júna 2008. Sudca pre prípravné konanie okresného súdu 22. júla 2008 rozhodol na verejnom zasadnutí o predmetnom návrhu tak, že žiadosť sťažovateľa zamietol. Sťažovateľ následne podal proti tomuto rozhodnutiu okresného súdu sťažnosť, ktorá bola 22. augusta 2008 zamietnutá. Na predbežnom prerokovaní obžaloby okresný súd rozhodol, že sťažovateľa ponecháva naďalej vo väzbe. Proti tomuto rozhodnutiu sťažovateľ podal v zákonnej lehote sťažnosť, o ktorej krajský súd rozhodol uznesením sp. zn. 5 Tos 71/2008 z 30. októbra 2008 tak, že zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a sťažovateľa prepustil z väzby.

Z obsahu podanej sťažnosti vyplýva nesúhlasné stanovisko sťažovateľa s tým, ako okresný súd v posudzovanej veci postupoval. Sťažovateľ je toho názoru, že okresný súd pochybil, keď svojím konaním, resp. nekonaním (doručením obžaloby obvinenému a jeho obhajcovi až na predbežnom prerokovaní obžaloby) sťažovateľovi odňal právo na prípravu obhajoby a porušil právo rovnosti strán a rovnosti zbraní.

Sťažovateľ konštatoval, že okresný súd pri svojom rozhodovaní nerešpektoval zákonom predpísaný procesný postup, čím boli porušené jeho označené základné práva, ktorých porušenie namieta. Nerešpektovanie zákonom predpísaného procesného postupu okresného súdu pri rozhodovaní o predĺžení väzby vidí sťažovateľ v tom, že okresný súd rozhodoval o predĺžení väzby spôsobom, ktorý nie je v zákone upravený.

Podľa sťažovateľa týmto došlo k porušeniu jeho práva na rýchly a spravodlivý súdny proces podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na obhajobu podľa čl. 47 ods. 3 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) dohovoru.

Sťažovateľ ústavnému súdu navrhol vysloviť porušenie ním označených práv rozsudkom okresného súdu, priznať mu nárok na úhradu trov konania pred ústavným súdom a nárok na „*primerané finančné zadosťučinenie v sume 200.000,- Sk, t. j. 6.638, 78 Eur*“.

Sťažovateľ preto žiadal, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a rozhodol týmto nálezom:

„1. Okresný súd Bratislava IV v trestnom konaní vo veci lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona vedenom pod spis. zn.: 2 T 108/2008 porušil právo F. H., narodeného..., bytom N. na rýchly a spravodlivý súdny proces, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresný súd Bratislava IV v trestnom konaní vo veci lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona vedenom pod spis. zn.: 2 T 108/2008 porušil právo F. H., narodeného..., bytom N. na obhajobu, zaručené v čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 3 písm. b) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

3. F. H., narodenému..., bytom... N. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 200.000,- Sk, t. j. 6.638, 78 Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava IV povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. F. H., narodenému..., bytom... N. sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 7.939,- Sk, t. j. 263,53 Eur, ktorú je Okresný súd Bratislava IV povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet právneho zástupcu JUDr. O. M. vedený v L., a. s. číslo účtu:...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či spĺňa zákonom predpísané náležitosti podľa § 20 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde a či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti vychádzal z toho, že podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov ustanovených v zákone.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd sa cíti byť viazaný len petitom návrhu (chápané v zmysle toho, čo je navrhované), ktorý sa vyvodzuje síce z celého textu podania, ale rozhodujúcu úlohu zohráva vlastný návrh v užšom slova zmysle (tzv. petit).

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že jej podstatou je sťažovateľom namietané porušenie príslušných ustanovení Trestného poriadku, a tým aj porušenie ním označených ústavných

práv v trestnom konaní vedenom proti nemu ako obžalovanému na okresnom súde pod sp. zn. 2 T 108/2008 a vyústenom do jeho rozhodnutia.

V danom prípade mal sťažovateľ právo podať proti namietanému postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 108/2008 a jeho uzneseníu sp. zn. 2 T 108/2008 zo 14. októbra 2008 sťažnosť (čo aj využil), o ktorej bol oprávnený a povinný rozhodnúť krajský súd (čo aj urobil). Právomoc krajského súdu rozhodovať o sťažnosti sťažovateľa proti rozhodnutiu okresného súdu teda vylúčila právomoc ústavného súdu z opätovného prieskumu rozhodnutia okresného súdu, preto ústavný súd po predbežnom prerokovaní túto sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci (obdobne napr. III. ÚS 135/04, IV. ÚS 405/04, III. ÚS 133/05, III. ÚS 290/06).

Sťažovateľ nerešpektoval postavenie ústavného súdu ako orgánu ochrany ústavnosti (čl. 124 a nasl. ústavy) ani v tej časti návrhu, ktorou žiadal podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru priznanie finančného zadosťučinenia (odškodnenia) vo výške 6 638,78 €, pretože o tomto nároku musí tiež v okolnostiach prípadu rozhodovať najskôr všeobecný súd podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, podľa 3. časti Občianskeho súdneho poriadku.

Z uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd o ďalších nárokoch na ochranu ústavnosti uplatnených v sťažnosti nerozhodoval.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. mája 2009